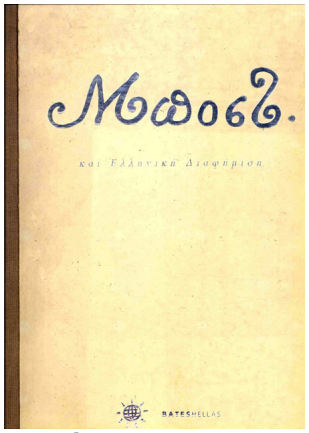

Κατέφθασε ως αντίδωρο. Με τη λόγια ερμηνεία της λέξης. Ως, ανταπόδοση άλλου δώ ρου, δηλαδή. Βιβλίου και εκείνου, του πρώ του δώ ρου, που ενθουσίασε τον παραλήπτη τόσο, όσο να προβεί κι εκείνος στην κίνηση και να (μου) χαρίσει κάτι σπάνιο, καθώ ς είχε κυκλοφορήσει πριν 25 χρόνια σε χίλια μόνο αντίτυπα.

Είναι η δουλειά του Χρύσανθου Βοσταντζόγλου, πανελληνίως γνωστότερου ως Μπόστ, από το μακρινό τέλος της δεκαετίας του ΄50, τότε που διαφήμισε δυο προϊόντα. Ετερόκλητα αλλά με κοινό στοιχείο τον εισαγωγέα τους που ήταν οι επιχειρήσεις της οικογενείας Σαρακάκη.

Στο επιχειρηματικό προσκήνιο από τον μεσοπόλεμο, έχοντας ήδη μια πλειάδα αντιπροσωπειών όπως Renault, Dunlop, Volvo, DuPont η εισαγωγική εταιρεία ζήτησε την έμπνευσή του προκειμένου να προβάλει το μοντέλο Dauphine της κρατικής πλέον γαλλικής αυτοκινητοβιομηχανίας Renault, αλλά και τα χρώματα FLOW KOTE του αμερικάνικου χημικού εργοστασίου DuPont.

Εκείνη η εταιρική απόφαση για τον τρόπο της συγκεκριμένης προβολής, πρέπει να χαρακτηριστεί ως ακραία προοδευτική, ειδικά από μια μεγάλη και ανερχόμενη επιχείρηση. Είναι όντως περίεργο πως εκείνη την τόσο συντηρητική εποχή, κάτω από το ζοφερό μετεμφυλιακό κλίμα καλείται ο Μέντης, γνωστών αριστερών πεποιθήσεων, να δημιουργήσει τις καμπάνιες.

Στην τελευταία σελίδα του λευκώματος δίνονται οι εξηγήσεις. Ο Κώστας Παπαγιαννακόπουλος, συνιδρυτής και μέτοχος της διαφημιστικής εταιρείας «Αρμός», κάτοχος ενός εκ των πρώτων, αν όχι του πρώτου, Dauphine στην Ελλάδα έχοντας

προσωπική γνωριμία με τον εμπορικό διευθυντή της εταιρείας Σαρακάκη, το γιο του ιδρυτή Γιάννη, Φραγκίσκο, Τζέκο για τους οικείους του, του περνά την ιδέα. Και ο Τζέκος παίρνει, την δίχως άλλο, τολμηρή απόφαση και την πραγματοποιεί.

Η, γιγαντιαίων διαστάσεων (49 εκ. ύψος x 34), έκδοση προλογίζεται εξαιρετικά από τρεις παράγοντες. Τον προαναφερθέντα Κώστα Παπαγιαννακόπουλο προέδρου, το 1995, της διαφημιστικής Bates Hellas, την αδελφή του οποίου είχε νυμφευτεί ο καλλιτέχνης, τον Μάνο Στεφανίδη επιμελητή, τότε, της Εθνικής Πινακοθήκης και τον σκηνοθέτη, ηθοποιό, συγγραφέα Θανάση Παπαγεωργίου.

Ακολουθούν οι 29 μονές σελίδες και τα 12 σαλόνια στο σύνολο των 72 σελίδων, όπου ο Μέντης καλπάζει. Παίζει με τις λέξεις και τις έννοιες τους με την ίδια άνεση που έπαιζε ο Αϊνστάιν με τους αριθμούς και ο Κασπάρωφ με τα πιόνια στα 64 ασπρόμαυρα καρέ.

Σε αυτό το δημιουργικό όργιο θα πρέπει να συνυπολογίσουμε το τεράστιας σημασίας χρονικό πλαίσιο. Σε παγκόσμιο επίπεδο ο ψυχρός πόλεμος οδεύει προς την κορύφωσή του και στον τόπο μας ο συντηρητισμός συνοδεύει με αυστηρότητα το μετεμφυλιακό βάρος.

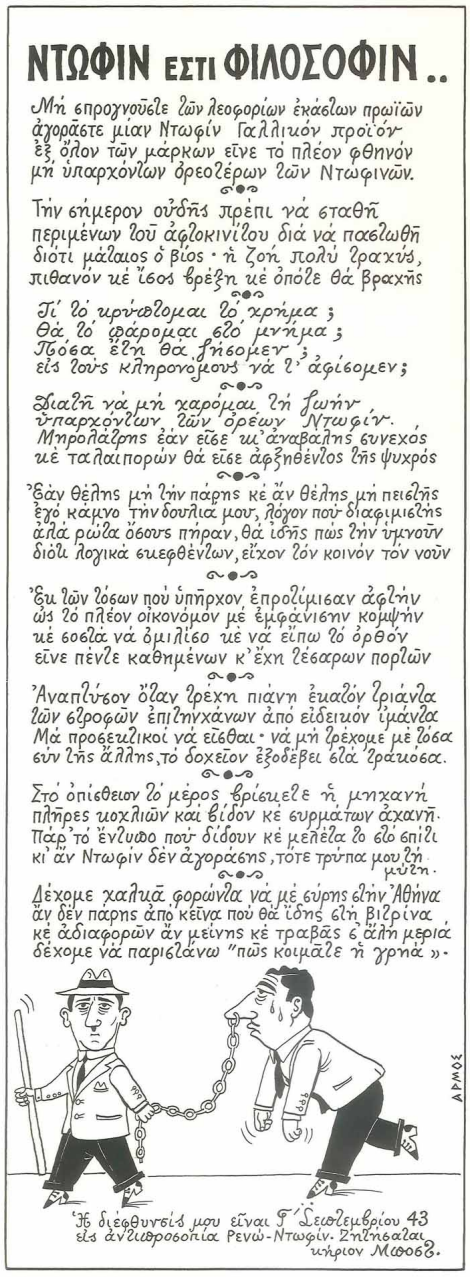
Έρχεται λοιπόν, το ’59, ο Μέντης με λίγες διαφημιστικές μπροσούρες για καταναλωτικά προϊόντα, πράγματα καθημερινά δηλαδή, και τι κάνει;

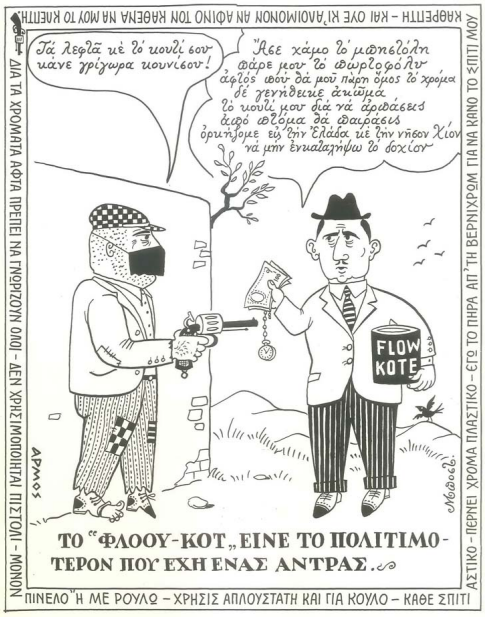
Ανάβει τα φώτα. Με έναν τρόπο μοναδικό σε μια γκρίζα κοινωνία που προσπαθεί να βρει φως, χρώματα, παρηγοριές, που παλεύει να βγει από τη φτώχεια φλερτάροντας με ακόμα μεγαλύτερες φτώχειες, που ψάχνει ισορροπία και αληθινές ελπίδες, δείχνει ένα άλλο σύμπαν, χιουμοριστικό με ένα δηκτικό, αποκαλυπτικό χιούμορ που δεν χαρίζεται, αλλά ταυτόχρονα σέβεται.

Κρατά έτσι μια θαυμαστή ισορροπία που αφενός δεν κρύβει τις παθογένειες ενώ ταυτόχρονα τον αποδέχεται η κοινωνία. Κατόρθωμα. Οι λειτουργοί των επόμενων εποχών θα δυσκολευτούν να ακουμπήσουν τούτη την ισορροπία, όχι απαραίτητα διότι δεν είχαν το ταλέντο ή την έμπνευση του Μέντη, αλλά διότι η ίδια η κοινωνία αποκτούσε μια ασταθή ελευθεριότητα και μια αγενή διεκδίκηση των πάντων.

Ευχαριστώντας και γραπτώς τον Γιάννη Βοσταντζόγλου, τον μικρότερο γιο του Μέντη, που έκανε τη χειρονομία να μου προσφέρει την σπάνια έκδοση, παραθέτω λίγα από τα δημιουργήματα του Μποστ για την διαφημιστική καμπάνια του Flow Kote και του Dauphine.

Να σημειωθεί πως όταν έκλεισε ο διαφημιστικός κύκλος των προϊόντων αυτών από τις σελίδες της εφημερίδας «Καθημερινή» και του περιοδικού «Ταχυδρόμος», οι πωλήσεις των δυο αυτών εντύπων, σύμφωνα με στοιχεία του πρακτορείου διανομής, σημείωσαν κάμψη της τάξης του 30%.

ΚΑΘΕΤΗ – ΚΑΙ ΟΥΣ ΚΙ ΑΟΙΜΟΝΟΝ ΑΝ ΑΦΙΝΟ ΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ ΜΑ ΜΟΥ ΤΟ ΚΑΘΕΤΗ
ΔΙΑ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΑΦΤΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΛΟΙ – ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΟΜΟΝΗΤΑΙ ΠΙΣΤΟΛΙ – ΜΟΝΟΝ
Τά λεφτᾶ μὲ τό πουλί σου μάνε γρίζωρα γουνίσου!
Ἤλεε χάμο τό μπελτάλη φάρε μου τό φωρτοφόλυ ἀφτός ἐσύ δά μοῦ πάρη ὁμος τό χρόμα δέ γενήθεμε ἀνάμα τό πουλί μου διά νά ἀρυάσεις ἀμά θέλομε δά βαιράσεις ὁριτήσομε εἰς τήν Ἑλλάδα μέ ζήν νῆσον Χίον νά μήν ἐνταλαήψω τό δοχίον
FLOW KOTE
ΑΡΜΟΣ
ΤΟ "ΦΛΟΟΥ-ΚΟΤ„ ΕΙΝΕ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΜΟ-ΤΕΡΟΝ ΠΟΥ ΕΧΗ ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ.
ΠΙΝΕΛΟ "Η ΜΕ ΡΟΥΛΟ – ΧΡΗΣΙΣ ΑΠΛΟΥΣΤΑΤΗ ΚΑΙ ΓΙΑ ΚΟΥΛΟ – ΚΑΘΕ ΣΠΙΤΙ
ΑΣΤΙΚΟ – ΠΕΡΝΕΙ ΧΡΟΜΑ ΠΛΑΣΤΙΚΟ – ΕΓΩ ΤΟ ΠΗΡΑ ΑΠ' ΤΗ ΒΕΡΝΙΧΡΩΜ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΩ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ

Λαπλαγιη, λαπλαγιη, νακούγα κενωνία ποσα ἐσυμπάεσε μές χερτιά μέ τή σεχεντιά χίλιως βολές ὁ θάνατος κέ ἀλλο τό ψοφεῖ ποσα ὁ σοδαροβάριος κε ἄντερ μιά Νταμίγι. θάππτε, Χαμουλά, λεγιές κοτε χαμο ναρθῶ μ' αἰμαξη τής Νταμίγι κι ἀς εἰνε νεκροφόρο.
ΑΔΙΚΟ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΣΑΓΚΟΥ ΔΙΠΛΟΠΕΡΠΕΑ
ΤΡΑΓΟΥΔΑΙ : ΧΟΔΑΔΑΣ ΧΑΝΟΥΜΑ
ΟΤΑΝ Ο ΠΟΝΟΣ ΤΟΥ ΛΛΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Τό νέο γραμματόσημο τῆς "Ρενώ" πού κυκλοφορεῖ παντοῦ καί γίνεται ἀναρπαχτο. Εἶναι διαφόρων χρωμάτων καί ἐχῆκε εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας κατά τῆς αὐξήσεως τῶν εἰσιτηρίων. Τούλάχιστον ἕνα ἀντίτυπο πρέπει ν' ἀποκτήσουν οἱ φιλαυτοκινητιστές, διότι εἶναι ὑπέροχον εἰς κατασκευήν, φέρον καί χαρακτηριστικάς ἐνδείξεις ὅλ εἶναι καμωμένο γιά νά τιμήσῃ εἰδικά τούς Ἕλληνας: Εἶναι ἱστορικο, διότι:

ΑΝΩ ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Τό 300 μᾶς ἐνθυμίζῃ τόν γενναῖο Λεωνίδα, καί ἐπί πλέον τά χιλιόμετρα πού καταναλίσκη στό δοχεῖο.

ΑΝΩ ΔΕΞΙΑ: Τό 130, τά χρόνια πού πέρασαν ἀπό τότε πού ἡ Ἑλλάδα ἔχυνε κράτος ἀνεξάρτητο τό 1829, καί τά χιλιόμετρα πού πιάνει τήν ὥρα.

ΚΑΤΩ ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Τό 1843, μπῆκε γιά τήν ἱστορικήν νύκτα τῆς Γ' Σεπτεμβρίου, καί μέ τήν εὐκαιρίαν νά θυμόμαστε ὅτι ἐκεῖ εἶναι τά γραφεῖα τῆς "Ρενώ". (Ἡ ἀντιπροσωπεία ἔβαλε γιά γραφεῖα στόν ἀριθμόν 1843, ἀλλά τῆς εἶπαν ὅτι ἡ ὁδός Γ' Σεπτεμβρίου φτάνει μέχρι τό 200 κι' ἔτσι προτίμησε τό 43.)

ΚΑΤΩ ΔΕΞΙΑ: Τό 5θ. ὅτι εἶναι 5 θέσεων. Παρόμοιο εἶναι καί τό 4θ. (4 θυρῶν) τῆς αὐτῆς σειρᾶς.

ΑΙ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ.
...Έκεϊς φενγκάρη φάσαμι αρώλο, έξεϊς περάσει πολλά φενγκάρη, φλώξεζ φενγκαρη. Ρωσία άχκαπάη το Άμερικη με βοήτηση φλαση φενγκαρη, άλλά με ζο Άμερικη πόπες βοητηση το Ρωσία φλαξη Φλοσγκοτκα με παρακαλέση Προεζδά εσε κυρριος Ντυπόν νζωίση κι' έμάς το ευνζαγκη. Έγκώ ντοκίμασα λίγκο ζουζου άρεσε πολύ. Πινέλο άρέδει πολύ έμένα, μειμώνα άμα νζέν ξιώ νζουλεια, φωνάζω Μικοχιαν κσνη άρμένικη βίζιτα κε βάπζουμε Κρεμλίνο. Ρωσία κανει άνπιοντομιση τώρα, άλλά χειμώνα πολύ κρύο, υγκρασία και είναι παγώνα. Κάτω είσν κάμπο Ούκρανιώνα άφηεα τόρα Μικοχιάννο φροντίση Πιχώνα. Έστειλες έγκώ λίγο φλουζιοτ νζολίμαδη αντόχη του. Τώρα Μικοχιάννο τηλεχηράφγρεε τσίλος ντεν περαζε κατόλου, ούτε έκσασέ χρώμα άπο Πιχώνα, Μικοχιάννο ένώμα εε μέδα λίγκο νερο τιαι έντάξει το Πιχώνα. Παιάφτο τέλω ευντάχη έεες άπο ώριο Ντυπόν. Έγκω καλό άνίρωπο δίει οδουσλρ. Τέλει είρηνη κε όλο το κοζμος σώεικα βάφη επίπακι του μέ Ντούκο, με Ντυλούξ και ότι άλλο βγκαζει άφτος μεγκάλος κε καταπάκτικός κόποσος
ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΕΘΥΠΟΥΡΓΟΥ Η. ΧΡΟΥΣΤΣΟΦ ΠΡΙΣ ΕΡΓΑΤΕΣ.
(Από το Σάτερντεϊ Ήβνινγκ Μπόστ.)